

Nr 1088

Av herr Carlshamre, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 38, med förslag till lag om pensionstillskott, m. m.

(Lika lydande med motion nr 949 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 38 föreslås ett nytt program för årliga folkpensionshöjningar med början den 1 juli 1969. De pensionstillskott som därefter föreslås utgå till dem som har föga eller ingen ATP skall utgöra 3 % av basbeloppet varje år under en tioårsperiod. Det innebär en årlig höjning med 180 kr. i fast penningvärde räknat från den 1 juli 1969 för varje pensionär som har full folkpension men liten eller ingen ATP.

Jag hälsar med tillfredsställelse att den princip tillämpas som låg till grund för högerpartiets första gången år 1964 framförda förslag om kompen- sation till de folkpensionärer som uppbär liten eller ingen ATP och som innebar att dessa pensionärer inom loppet av tre år, räknat fr. o. m. 1966, skulle komma upp i en tilläggs pension om 1 800 kr./år för ensam- stående och 2 700 kr./år för pensionärspar. Emellertid torde de nu före- slagna tillskotten inte innebära någon ekonomisk förbättring för de be- rörda folkpensionärerna om man jämför med de tidigare utgående stan- dardhöjningarna, i synnerhet inte för ensamstående pensionär. Snarare förefaller standardhöjningstakten bli oförändrat liten, vilket motiveras av statsfinansiella skäl.

Enligt min mening borde standardhöjningstakten förbättras mer genom- gripande. Det är inte tillfredsställande att de folkpensionärer det här är fråga om, nämligen de som i huvudsak ställts utanför ATP och således är de äldsta, inte tilldelas kraftigare pensionshöjningar än de föreslagna. Endast erkänsla, med tanke på att dessa människor lagt grunden till de yngre generationernas välstånd, borde vara ett tillräckligt motiv. Då emel- lertid statsfinanserna inte ger utrymme för sådana pensionshöjningar an- ser jag, att möjligheterna att utnyttja AP-fonden bör prövas. Redan de nu föreslagna pensionstillskotten förutsätter en viss samordning mellan folk- pensions- och tilläggs pensionssystemen, och därigenom torde finansie- ringen inte vara en så klart avgränsad statsfinansiell angelägenhet som tidigare ansetts ha varit fallet.

Sammanfattningsvis anser jag, att det tioårsprogram för statsfinansie- rade standardhöjningar som föreslås nu bör genomföras men så snart

som möjligt kompletteras med standardhöjningar finansierade ur AP-fonden. Härigenom bör en mer väsentlig förstärkning av folkpensionerna till de sämst lottade kunna komma till stånd. Målsättningen bör vara att en sådan komplettering kan utgå fr. o. m. den 1 juli 1970.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning om och förslag till ur AP-fonden finansierad komplettering av de i proposition nr 38 föreslagna pensions-tillskotten.

Stockholm den 9 april 1969

Nils Carlshamre (m)
